

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

به یاد نادیه انجمن

مجید نفیسی

۱۸ اگست ۲۰۲۱

در همبستگی با زنان افغان

شعر من بوی نادیه می دهد

نان من به شعر دری می ماند
که سحر، آتش آن را می افروزم.
مایه اش را از رویاها می گیرم
و میان خواب و بیداری می ورزم.
گندمش از خاک توس است
که فردوسی تخم آن را افشاند
و خشخاشش از دره میگان
که ناصر خسرو بوته آن را بنشانند
و ریگش از کرانه آمودریا
که رودکی آن را چون پرنیان خواند
و هیمه اش از نیستان بلخ
که مولوی در آتش عشق آن ماند.
اما وقتی که از تنور درش می آورم
به نان سنگک می ماند
و شکل زنی را دارد پیچیده در چادر
که بی صدا فریاد می زند:
"این منم، شاعر گل دودی
که ناشوهرم در هرات پرپر کرد."
نان من به شعر دری می ماند
که به بوی نادیه آغشته ست

اگر آن را داغ‌داغ می‌خواهی
دست در آتش کن.
پانزده نومبر دو هزار و پنچ